

[Fiskeriministeren]

(Lovforslag nr. L 168).

Lovforslaget er en udløber af aftalen af 13. april 1993 med Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening om en bæredygtig fiskeripolitik.

Lovforslagets formål er at skabe større gennemsigtighed gennem indførelse af en bevillingsordning for førstegangsomsætning kombineret med en hjemmel til at fastsætte auktionspligt for udvalgte fisk eller geografiske områder.

Efter forhandling med det i lovforslaget nævnte rådgivende udvalg vil importerede fisk blive omfattet af loven i det omfang, sikringen af gennemsigtigheden kræver det.

Den større gennemsigtighed vil styrke prisdannelsen for fisk til gavn for fiskerne og modvirke ulige konkurrencevilkår mellem de virksomheder, der forarbejder og handler med fisk.

Samtidig ophæves lov om offentlig fiskeauktion m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 138 af 25. februar 1992, idet de relevante bestemmelser i denne lov er indeholdt i lovforslaget.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig og hurtig behandling i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg tillader mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 171).

Lovforslaget tilsigter at øge erhvervets omstillingsevne ved at ændre reglerne om erhvervelse og genoprettelse af landbrugsejendomme, samtidig med at der indføres regler, der giver større veterinær og miljømæssig sikkerhed. Ved administration af loven vil mulighederne for etablering af driftsfællesskaber blive forbedret. Forslaget udmønter de punkter, der angår landbrugsloven i landbrugsaftalen af 6. april 1993 og i regeringens handlingsplan for landdistrikterne.

Forslaget udvider lovens definition af en landbrugsejendoms forsvarlige erhvervsmæssige drift, og det tydeliggøres, at produktionen skal finde sted inden for de rammer, som følger af hensyn til de erhvervsmæssige udnyttelsesmuligheder, lovens strukturpolitiske målsætning, husdyrsundhedsmæssige forhold,

hvor der anlægges et veterinært forsigtighedsprincip, samt natur og miljø. Forslaget præciserer landbrugsministerens adgang til at fastlægge regler for forsvarlig erhvervsmæssig drift. Det er hensigten, at sådanne regler bl.a. skal indeholde bestemmelser om en maksimumgrænse for fremtidige besætningsstørrelser svarende til 500 dyreenheder og krav om andelen af egen jord, idet regler om flerårige kontrakter om arealer til udspreddning af husdyrgødning samtidig agtes indarbejdet i husdyrgødningsbekendtgørelsen. Desuden foreslås transport af husdyrgødning begrænset til i almindelighed kun at kunne finde sted inden for en afstand af 10 km.

Forslaget liberaliserer erhvervsreglerne, således at der kan ejes op til 3 landbrugsejendomme. Bestemmelsen giver landmænd, der har nået grænsen for de allerede ejede ejendomes udnyttelse til husdyrproduktion, og som ønsker at udvide den samlede bedrift med endnu en husdyrproduktionsenhed, mulighed herfor.

Der foreslås en justering af arealgrænsen ved sammenlægning af landbrugsejendomme, og det foreslås, at afstandsgrænsen ved sammenlægning på 2 km kun kan fraviges, når forholdene taler for det.

Regeringen foreslår til gennemførelse af landbrugsaftalen, at fortrinsstillingen styrkes for jordbrugere, der ejer under 70 ha, idet disse som udgangspunkt får adgang til at gøre fortrinsstilling gældende over for enhver aftale, hvorved en ansøger kommer til at eje mere end 70 ha. Det foreslås endvidere, at det bliver sværere »at bygge sig til jord«, således at overskridelse af lovens arealgrænser kun vil kunne ske med baggrund i et konstateret aktuelt behov for suppleringsjord for at opfylde harmonikravet, og kun hvor en fortrinsstillet ikke har et aktuelt suppleringsjordsbehov begrundet i harmonibestemmelser.

For at forbedre vilkårene for livet på landet i overensstemmelse med regeringens handlingsplan for landdistrikterne foreslås det, at adgangen til udstykning til og suppleret af beboelsesejendomme på landet lettes ved at hæve grænsen for ophævelse af landbrugspligt til dette formål fra 2000 til 5000 m², og at det gøres lettere at oprette mindre landbrugsejendomme til fritidsformål.

[Landbrugsministeren]

Lovforslaget indeholder desuden en række tekniske og konsekvensmæssige ændringer, herunder en præcisering af selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme og af kontrol- og tilsynsbestemmelser i loven.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Hermed skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti og rentetilskud m.m. ved udlån til yngre jordbrugere.

(Lovforslag nr. L 172).

Lovforslaget tilsigter at fremme etableringen af driftsfællesskaber mellem jordbrugere ved at give deltagerne i driftsfællesskabet mulighed for at bevare ydede yngre jordbrugerlån, uanset at hele eller den overvejende del af bedriften indgår i et driftsfællesskab.

De driftsfællesskaber, hvor der vil kunne gives tilladelse til indtræden, uden at lånet forfalder til indfrielse, skal være organiseret som personligt ansvarlige interessentskaber, hvis eneste formål er landbrugs- eller gartneridrift. Indtræden i driftsfællesskaber, der er organiseret som f.eks. aktie-, anparts- eller kommanditelskaber, vil fortsat ikke kunne tillades.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat nærmere regler for opretholdelse af lånet ved indtræden i sådanne driftsfællesskaber.

Det bemærkes dog, at afgørelse om tilladelse til opretholdelse af lånet ud over opfyldelse af betingelserne i yngre jordbruger-loven altid vil bero på en konkret økonomisk vurdering bl.a. i tilfælde, hvor aktiver som f.eks. besætning, inventar og maskiner, som er omfattet af lånets pantessikkerhed, jf. tinglysningslovens § 37, afhændes til driftsfællesskabet.

Det er hensigten, at låntager først vil kunne indtræde i et driftsfællesskab og derved opfylde lovens betingelser sammen med andre jordbrugere, efter at låntageren i en periode har vist, at han selvstændigt kan opfylde lovens almindelige betingelser.

Det er hensigten i forbindelse med udarbejdelse af de nærmere regler for opretholdelse af yngre jordbruger-lånet ved indtræden i et driftsfællesskab at justere de administrative

bestemmelser på forbedringsstøtteområdet. Herefter vil der være skabt en støttemæssig ligestilling mellem jordbrugere, der vælger at lade deres bedrift indgå i et driftsfællesskab og jordbrugere, der driver bedriften som en enkeltmandsbedrift.

Som omtalt i bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme er det ved landbrugslovens administration hensigten at foretage visse ændringer i bekendtgørelse nr. 809 af 15. december 1989 om landbrugsfællesskaber.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Hermed skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til produktudvikling af jordbrugs- og fiskeriprodukter.

(Lovforslag nr. L 173).

Ved lov nr. 364 og 365 af 10. juni 1987 gennemførtes en ordning om statsstøtte til produktudvikling i henholdsvis det primære jordbrug og i jordbrugets forædlingsvirksomheder. Ved lov nr. 340 af 14. maj 1992 blev der skabt mulighed for også at yde støtte til produktudvikling af fiskeriprodukter.

I juli 1993 nedsatte jeg en arbejdsgruppe til at analysere skovbrugets og træindustriens internationale konkurrencesituation og at vurdere perspektiverne i en statslig indsats på området gennem etablering af en produktudviklingsordning.

Arbejdsgruppen afgav betænkning den 21. december 1993, og konklusionen blev, at der er et særligt behov for produktudvikling i skovbruget og træindustrien, men at en statslig medvirken vil være påkrævet for at sikre den nødvendige indsats.

Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med forslaget fra arbejdsgruppen. Med forslaget udstrækkes støtten til produktudvikling for jordbrugs- og fiskeriprodukter til at omfatte træprodukter og træbaserede produkter. Der kan ydes op til 50 pct. af meromkostningerne i tilskud til projekter i private virksomheder, men til projekter i forsknings- og forsøgsinstitutioner kan støtten udgøre mere end 50 pct. af meromkostningerne ved et ud-